USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **M. Č.,** zastoupená JUDr. Petrou Langerovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Schweitzerova 28, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2016, č. j. MPSV-2016/264783-922, v řízení o kasační stížnosti **J. D.,** proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 15. 11. 2017, č. j. 72 Ad 8/2017 – 69,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností se J. D. jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení krajského soudu, jímž byla odmítnuta žaloba, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2016, č. j. MPSV-2016/264783-922, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 13. 9. 2016, č. j. 316651/16/PR. Uvedeným rozhodnutím nebyla žalobkyni přiznána dávka státní sociální podpory – příspěvek na bydlení ode dne 30. 8. 2015.

[2] Krajský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že žalobkyně podala žalobu jeden den po marném uplynutí zákonné lhůty k jejímu podání.

[3] Současně s podáním kasační stížnosti požádal stěžovatel o ustanovení zástupce. O tomto jeho návrhu bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2018, č. j. 2 Ads 415/2017 – 14; stěžovateli doručeno dne 15. 1. 2018. Uvedeným usnesením nebyl stěžovateli ustanoven zástupce, neboť zdejší soud dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele je zjevně bezúspěšným návrhem. Stěžovatel byl zároveň vyzván, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudu doložil splnění

podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Lhůta pro splnění uložené povinnosti uplynula dnem 22. 1. 2018.

[4] Do dnešního dne však stěžovatel splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. neprokázal. Dne 22. 1. 2018 sice zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání, v němž navrhl, aby lhůta jednoho týdne byla prodloužena na 15 dnů, tento svůj návrh ale ničím nekonkretizoval ani nedoložil. Nejvyšší správní soud má za to, že lhůta jednoho týdne je dostatečně dlouhá pro zvolení si zástupce a oznámení této skutečnosti soudu, pročež stěžovatelovu neodůvodněnému návrhu nevyhověl. Pro úplnost je nutné dodat, že stěžovatel v podání ze dne 10. 1. 2018 Nejvyšší správní soud požádal o zaslání kasační stížnosti sepsané ustanoveným advokátem, této žádosti však nebylo lze vyhovět s ohledem na to, že zástupce stěžovateli nebyl ustanoven.

[5] Nejvyšší správní soud se musí vždy před posouzením merita věci zabývat tzv. podmínkami řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Protože stěžovatel nedoložil povinné zastoupení ve smyslu uvedeného ustanovení ani k výzvě soudu, nebylo možné v řízení pokračovat a kasační stížnost věcně projednat.

[6] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, které bylo zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu